

Hengellisyys tienä luojayhteyteen

Markku Jyväkorpi

HENGELLISYYS TIENÄ LUOJAYHTEYTEEN

Markku Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-79-6

SUURIN ONNI JA AUTUUS ON LUOJAYHTEYDEN KOKEMINEN

Missä on rakkautta, myötätuntoa, kauneutta, iloa, onnellisuutta, viisautta ja elämää, niin siellä on taustalla Luojan kosketus. Tähän sielullisuuteen ihmisen pitäisi virittyä, jotta saisi tietoisuutta kohottavat värähtelyt avukseen. Jokaisen on mahdollista kokea maallisen elämän aikana yksiselitteinen Luoja-, taivaskokemus Jeesuksen viitoittamalla elämäntavalla.

Maallisessa elämässä ihmisen arvo pyritään määrittämään käytön perusteella, mutta henkisesti keskeisesti on kysymys ihmisen ja Luojan suhteesta. Maallisesti elämä voi näyttää vähemmän arvokkaalta, mutta ihmisen Luojasuhde voi olla hyvin onnistunut. Tämä tapahtuma ei ole ikään tai maalliseen menestykseen liittyvä, köyhä torikauppias voi onnistua hyvin ja varakas sekä korkeasti oppinut voi uppoutua maallisuuden suohon.

Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti, ei pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta.

Ihminen on sekä etsijä että etsinnän kohde, etsii jotakin, joka ihmisellä jo on. Onnellisuutta pyritään etsimään usein itsensä ulkopuolelta. Kaikki pyrkimykset etsiä maallista onnea ovat kuitenkin harharetkiä, sillä se mitä ihminen etsii on sisimmässään. Carl G. Jungin mukaan aine ja henki on sama asia, toinen ulkopuolelta ja toinen sisäpuolelta katsottuna. Ihmisen pitäisi pyrkiä sisäpuolelle eikä jäädä ulkopuolelle.

AINE JA ENERGIA OVAT YKSI JA SAMA, TOINEN KIINTEÄSSÄ MUODOSSA

Maallinen maailmankaikkeus syntyi Big Bang tapahtumassa 14 miljardia vuotta sitten. Tiedemiesten tietokonemallissa maailmankaikkeuden alkuleimahdus on ollut sokeripalan kokoinen tai vielä pienempi. Jumalan energiasta syntyi aineellinen maailmankaikkeus. Liittyen alkuräjähdykseen kaikki olemassa oleva on Luojan värähtelyä ja energiaa. Aine ja energia ovat yksi ja sama, toinen kiinteässä muodossa. Raamatullisesti Hänessä (Kristuksessa) me elämme, olemme ja liikumme. Kun ihminen omistaa aineellisen tavarat niin hallitsee Jumalan tiivistynyttä energiaa, olemusta aineellisessa muodossa.

Sananlaskuissa sanotaan: "Herra loi minut töittensä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista". Raamatullisesti ihminen on henkinen olento, joka on tilapäisesti aineellisessa kehossa. Minätaajuntana kokee maallista elämää maallisten aistien avulla. Henkisessä kehitystapahtumassa takertumisesta kehoon ihmisen tietoisuuskeskus alkaa siirtyä kohti Luojayhteyttä. Maallisessa elämässä ihminen on tavallaan kuin maallisessa unessa samastumalla maallisuuteen, kehoon ja maallisiin mielipiteisiin. Satunäytelmässä "Prinsessa Ruusunen" kuvataan symbolisesti tätä maallista unta. Jossakin vaiheessa korkeampi minä saa ihmisen herätettyä.

Mielen tasolla ajatus on valtavan voimakas. Jos ihmiselle luodaan suggestio, ettei näe punaista väriä, niin toinen ollessaan punaisen lankun päällä tekee hypnotisoidulle vaikutelman olemisesta ilmassa ilman apuvälinettä. Sama vaikutus on, jos pitää ajatusta totena. Tämän vuoksi jokaisen johtotähtenä pitäisi olla totuudellisuus.

MINÄN TULISI OHJATA MIELTÄÄN JA AJATUKSIAAN

Ajatus ja mieli ovat minän sokeita työvälineitä. Minän tulisi ohjata mieltään kuin autoa ajattaessa. Ajatus on kuin tietokoneohjelma tai "olio", mikä pyrkii sokeasti toteutukseen. Tunne ja ajatus toistettuna voimistavat sitä, ajattelematta ajatus vähitellen hiipuu. Mielellä ei ole suhteellisuuden tajua eli suuri ja pieni ajatus saavat saman tilan. Ajatus heijastuu takaisin minään kuin peilistä. Aivot ovat aineellistunut osa mieltä ollen vain osa siitä. Aivojen kautta ajatukset ja tunteet heijastuvat myös kehoon hyvässä ja pahassa. Kielteiset mielikuvat aiheuttavat kehossa stressireaktioita.

Jokainen näkee elämän ajatuksiensa mukaisena ja suodattamana. Vanhat ajatukset pyrkivät hyväksymään mieleen näiden mukaisia ajatuksia. Näköhavaintokin muuttuu ajatukseksi, mikä vasta mielessä havaitaan. Hypnoosikokeissa tulee hyvin esiin, kuinka vanhat ajatukset pystyvät syrjäyttämään aistihavaintoja. Ihmisen onkin vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa vastaista.

HENKINEN RINNAKKAISTODELLISUUS ON TODELLISUUTTA

Ihminen on kaiken aikaa sekä aineellisessa että henkisessä rinnakkaistodellisuudessa saaden monenlaisia kosketuskohtia myös henkimaailmasta, jos vain kiinnittää niihin huomiota. Tapahtuman pitää rekisteröityä aivoihin, jotta se on käytössä maallisessa elämässä. Henkiolennoista on lukuisia valokuvia, myös tieteellisissä koeolosuhteissa otettuja. Aitoja henkisiä valokuvia on lukemattomia. Kun valvontakamera kuvaa rikoksen, niin kaikki pitävät asiaa selviönä. Mutta kun tapahtuu henkinen ilmiö, mikä saadaan kuvattua ja lueteltavasti todennettua, niin tämä pyritään kieltämään ja torjumaan epätieteellisenä tapahtumana.

Esimerkiksi IMI:ssä (Institut Metapsychique International Pariisissa) on suuri aineisto huippumeedioiden läsnäoloon liittyvistä tutkimuksista. Miesmedio on yleensä alasti, transsissa ja tietämätön, mitä ympärillä tapahtuu. Mediodista vapautuu ektoplasmaa, mikä mahdollistaa henkiolentojen tulemistä näkyviksi. <http://www.metapsychique.org>

Internetissä on lukuisia mielenkiintoisia tutkimuksia kuten professori Schrenck-Notzingin kirja "Phenomena of Materialisation". Kirja on internetissä:

<https://publicdomainreview.org/collections/phenomena-of-materialisation-1923/>

E. Mattiesenin tuhat sivuinen kirja "Das persönliche Überleben des Todes" I-III (vuonna 1936) saa jokaisen vakuuttuneeksi henkisestä rinnakkaistodellisuudesta.

Raamatussa on lukuisia esimerkkejä, kuinka henkiolennot aineellistuivat näkyviksi. Esimerkiksi kirkastusvuoren tapahtumassa (Tabor-vuori) Mooses ja Elia tulivat keskustelemaan Jeesusken ja opetuslapsien kanssa.

Telepatiakykyään jokainen voi testata telepatiakorteilla. Toinen keskittyy kortin kuvioon ja toinen yrittää aavistaa tai sisäisesti nähdä sen. Joillakin on suuret kyvyt. Jokainen on enemmän tai vähemmän mediumistinen. Mitä enemmän keskittyy vain aineellisuuteen ja kehoon, niin sitä vähemmän nämä henkiset kyvyt kehittyvät. Sopivissa olosuhteissa ihminen voi huomata itsessään kykyjä, joita ei ole tiennyt. Esimerkiksi telepatia voi

joskus onnistua ja toisena hetkenä ei.

Luonnonlakina samanlainen energia vetää puoleensa toista samanlaista. Jos ajattelee "pimeitä" asioita, niin mieleen voi tulla kielteisiä yllykkeitä, joiden alkuperää ei tiedä. Ja päinvastoin jos ajattelee kauniita, elämää auttavia yleviä asioita, Luojaan kohdistuvia kiitollisia huomioita, niin voi kokea rakkaudellisen kosketuksen ja korkean henkisen kokemuksen.

Puhutaan astraalisesta näkemisestä. Omat ajatukset ja tunteet vaikuttavat havaintoihin, katsotaan kuin vedenpinnasta heijastuvaa kuvaa. Häiritsevät ajatukset ja tunteet sekoittavat vedenpinnan. Mielen pitäisi olla tyyni. Puhutaan mielen valkokankaasta. Tapahtuma nähdään kuvana tai elokuvamaisesti valkokankaalla. Tällöin joudutaan arvaamaan tai päättelemään, mistä on kysymys.

Jotkut ihmiset ovat hyvin herkkiä ja pystyvät virittäytymään ilmapiiriin ja toisten yhteisiin ajatusluomuksiin. Ihminen luo kuitenkin astraalimaailman omilla ajatuksillaan ja tunteillaan, näin ollen se on jatkuvasti muuntuva. Jokainen huomaa unen aikana, kuinka omat ajatukset ja tunteet vaikuttavat unen sisältöön. Astraalimaailmasta ei saisi kanavoida. Jeesus ja Paavali kehottavat pyrkimään Kristuksen henkimaailman kanssa yhteyteen. Sieltä saatu tieto on rakkaudellista ja totuudellista.

HYVÄ JA PAHA OVAT SUHTEELLISIA

Hyvä ja paha ovat suhteellisia riippuen vertailukohdasta ja toisaalta ei ole mittayksikköä. Avataara Amman mukaan kaikki tapahtuu Jumalan Mielessä ollen Tämän tietoisuuden läpäisemää. Näin hyvää ja pahaa ei voi erottaa Luojusta. Ihminen on vastakkaisten voimien välissä ollen rakentavien elämää ylläpitävien rakkaudellisten voimien kohteena ja toisaalta vastavoimien vaikutuksen alaisena. Vasta paha ajatus tekee pahan. Suomen teosofisen seuran perustaja, näkijä Pekka Ervast tuo näkemyksen, että valkoiset ja mustat enkelit ovat Jumalan palvelijoita mahdollistaen valinnan vapauden. Valitsemalla mustien enkeleiden palveluksia niin oman ankean kokemuksen jälkeen valitaan hyväntahtoinen vaihtoehto. Ervast kirjoittaa lisäksi, että ihminen on saanut kaiken hyvän pahan kautta.

Kaikella on tarkoituksensa, vaikka ihminen ei sitä ymmärtäisikään. Pahan kohtaaminen voi antaa mahdollisuuden henkiselle kehitystapahtumalle ja aina valintatilanteessa pitäisikin harkita korkeampaa vaihtoehtoa. Raamatun kuvaus Eevan omenasta kuvaa symbolisesti vapaan tahdon saamista. Tämä tapahtuma voidaan nähdä Jumalan lahjana, mutta siihen liittyy vastuu, mitä Jeesuskin painotti erityisesti. Kirkollinen synty on olennaista nähdä asiana, mikä erottaa ihmistä Luojusta.

Maalliseen elämään liittyy erillisyys. Taivaassa on ykseys. Vaikka puhutaan Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä, niin on kysymys yhdestä. Aina on ajatus, sana, toteutus. Jos vain ajatellaan ja puhutaan, niin ei tapahdu mitään, tarvitaan vielä toteutus. Ihmisyydessä on kysymys keskeisesti ymmärtämisestä ja tiedostamisesta. Henkisessä kehitystapahtumassa tietoisuuskeskus siirtyy takertumisesta kehoon kohti Luojayhteyttä ja samalla korkeampaan tiedostamiseen.

1. KUVA

Katutaidetta Malta. Jokaisen ihmisen toiminnan taustalla on tunne. Tätä ei tuoda juuri koskaan julki omana vaikuttimena. Esimerkiksi pahantahtoisuus voidaan naamioda korkeisiin periaatteisiin. Professori voi olla päästämättä opiskelijaa tentistä vetoamalla korkeaan vaatimustasoon, kirkkoyhteisössä toista voidaan syyttää harhaoppiseksi, työpaikalla joku voidaan leimata epäluotettavaksi jne. Ihminen pystyy järkeilemään melkein minkä tahansa asian omaksi edukseen kiinnittämällä huomiota tai vääristelemällä jotakin pientä yksityiskohtaa.

IHMINEN ON PALJON ENEMMÄN KUIN PELKKÄ KEHO

Materialistisesti ihminen on pelkkä keho, sattumalta syntynyt solujoukkio, mikä muistuttaa ihmistä. Solut eivät voi tuntea ja ilmentää kuitenkaan rakkautta, viisautta, myötätuntoa, inhimillisyyttä, luovuutta. Sattumien ihmeenä ei voisi syntyä edes tulitikkurasiaa, vaikka voisi odottaa iankaikkisesta iankaikkiseen. Materialistisesti kaikki on sattumia, henkisesti sattuma on näennäistä. Jos ihminen saisi tuhansia lottovoittoja peräkkäin, niin kukaan ei pitäisi sitä mahdollisena. Kehon synnyssä tarvitaan materialismin sokea usko. Tarvittaisiin loputon määrä samanaikaisia sattumia.

Raamatussa sanotaan, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi. Näin ihminen on keho, mieli ja henkiolento. Luoja ei ole aineellinen olento. Henkisessä kirjallisuudessa käytetään ihmisestä erilaisia termejä kuvaamaan olemista kehon ulkopuolella, kuten ihminen, minä, sielu, henkiolento.

Henkissielullisesti ihmisen elämä, tajunta ja ajattelumahdollisuus tulevat Luojan huomiosta, Tämän energiavirrasta. Joogakirjallisuudessa on kuvattu näitä energiakanavia

Tietoisessa kehosta irtautumiskokemuksessa jokainen tekee samat havainnot, että ihminen henkisenä olentona minätajuntana ajattelee, havainnoi ja keho on pelkkä kuori ilman tajuntaa. Tällöin pystytään liikkumaan ajatuksen voimalla ja yleisesti menetetään kuoleman pelko. Kymmenet ehkä sadat miljoonat ovat kokeneet kehosta irtautumisen. Kehosta irtautuminen tapahtuu tällöin "höyhenenkevyesti". Myös nukahtaessa minätajunta irtaoo kehosta ja samalla ihmisen tajunta siirtyy pois kehosta. Henkisessä kehitystapahtumassa tämä tulee tietoiseksi.

Raamatussa kuvataan (2 Kun. 6:12), kuinka profeetta Elia teki kehon ulkopuolella vakoilua muistuttavia havaintomatkoja. Shamaanit on myös yhdistetty tietoihin havaintomatkoihin kehon ulkopuolella. Tässä on käytetty apuvälineinä rumpua ja yrttejä. Nukahtaminen on tavallaan pikkukuolema. Kun hopealanka tai elämänlanka katkeaa, niin tapahtuu oikea kuolema. Tällöin ihminen ymmärtää muistaessaan edellisiä elämiä, että maallinen elämä oli henkiseltä näkökulmalta hetken maallinen näytelmä tai maallinen uni, vaikka se oli kokijasta todellinen ja konkreettinen.

Edesmenneestä avataara Sai Babasta sanottiin, kun hän kohtasi ihmisen, niin hän näki tämän elämän, mutta myös edellisen ja seuraavan.

MATERIALISTISESTI MAHDOTONTA

Suomen TV 4:ssä oli 09.12.2003 BBC:n tuottama ohjelma, jossa käsiteltiin perusteellisesti Pam Raynoldsin kuolemanraajakokemusta Barrowin neurologisella klinikalla Phoenixissa. Aivoleikkauksen vuoksi potilaan lämpötila laskettiin tunniksi 10-15 C asteeseen. Verenkierto, sydämen toiminta ja hengitys pysäytettiin. Aivotointa ei ollut. Siitä huolimatta potilas pystyi kuvailemaan tapahtumia yksityiskohtaisesti leikkauksen ajalta. Ilmiö ei ole lääketieteellisesti selitettävissä.

Kaikkialla maailmassa olisi helposti toistettavissa "vesilasikoe", missä syvähypnoosissa ihmisen tunto siirretään veteen vesilasissa. Kolmannen ihmisen suorittama neulanpisto veteen aiheuttaa aina kipureaktion, vaikka se suoritettaisiin toisessa huoneessa tai vaikkapa talon ulkopuolella. Tämä koe ei ole materialistisesti selitettävissä ja osoittaa, että mieli on paljon laajempi käsite kuin aivot. Kirjassaan "Hypnoosi" (Tammi, 1968) sivulta 226 alkaen psykologi Jarl Fahler kuvaa yksityiskohtaisesti kokeitaan "vesilasikokeessa", siihen liittyvää tekniikkaa ja huomioon otettavia yksityiskohtia.

Akupunktiossa ja hypnoosissa on mielenkiintoinen yksityiskohta. Molempien herkkyys on Gaussin käyrän muotoinen eli pieni osa on erittäin herkkä ja pienelle osalle vaste on hyvin heikko

IHMISESSÄ ON KAKSI MIELTÄ

Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava, 2003) Carl G. Jung käsittelee tiedemiehenä Luojan (Kristus, Itse) ilmenemistä ihmiseen kätkeytyvänä tietoisena, rakkaudellisena ohjauskeskuksena ja siihen liittyviä lainalaisuuksia. Jungin mukaan ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä, nimittäin persoonallinen minä ja Itse. Jung perusti asian 80000 unen aineistoon ja tämä kahden mielen käsitys voidaan todistaa hänen mukaansa koska tahansa. Ihminen on saanut mielensä Luojalta ollen näin kaiken aikaa myös Luojayhteydessä. Jung toi lisäksi kollektiivisen piilotajunnan käsitteen, missä kaikki tapahtuu ja kaikki ovat yhteydessä toisiinsa.

Jeesus toi jo 2000 v. sitten esiin, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa tietämättä asiaa. Ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on.

Näin ihminen on helvetissäkin omassa ajatuskuplassaan ollen samanaikaisesti myös taivaassa tiedostamatta tapahtumaa. Jos hypnoosissa luodaan mielikuva olemisesta teräshäkissä, niin se on kokijalle todellinen. Näinkin elämän salaisuus on mitä suuremmassa määrin ymmärtäminen ja tiedostaminen.

2. KUVA

Katutaidetta Berliini. Ihminen näkee elämän omien ajatuksiensa mukaisena ja värittämänä. Katutaidetta katsoessa jokainen ymmärtää, kuinka keskeistä on mielen puhtaus. Aistihavainto muuttuu mielikuvaksi, mikä vasta havaitaan. Mielikuva vaikuttaa ihmiseen hyvässä ja pahassa. Esimerkiksi taiteilijan luoma "pimeä" taulu tuo samalla kotiin pahan ilmapiiriä heijastamalla ahdistusta, pelkoa ja levottomuutta.

MIEL EN PUHTAUDESTA

Vuorisaarnassa Jeesus painotti erityisesti mielen puhtautta. Mielen tasolla ihminen pyrkii samastumaan ajatuksiin ja tunteisiin. Mielen avulla ihminen voi virittäytyä melkein mihinkä tahansa. Esimerkiksi lapsi voi samastua tunteeseen eläytyen siihen kokonaisvaltaisesti aivan kuin muuttuisi hetkeksi tunteeksi, kuten vihaksi. Aikuisilla tällainen tunneherkkyys pyrkii vähenemään. Mihinkä ihminen kiinnittää huomiota muuttuu samalla omaksi todellisuudeksi.

Ihmisyyden näkökulmalta olisi ensiarvoisen tärkeätä, että auktoriteettiasemassa olevat olisivat esimerkillisiä eivätkä tekisi mitään sopimatonta.

Mielikuva on sekä kutsu että toteutukseen pyrkivä voima. Esimerkiksi pelko on huono seuralainen. Mieli etsii yhtymäkohtia ympäristöstä ja alitajunnasta sekä pyrkii toteuttamaan sitä. Henkisissä kirjoissa painotetaan toistuvasti, ettei saisi pelätä. On keskeistä huomata varovaisuuden ja pelon ero. Varovaisuus huomio mahdollisia riskitekijöitä.

Kielteinen mielikuva heijastuu aivojen kautta kehoon hyvässä ja pahassa. Jos ihminen ajattelee vanhoja harmituksia, tekemättömiä tekoja, syyllisyyttä, syntiä, epäonnistumisia, kaltoinkohtelua, vanhoja virheitään, niin nämä mielikuvat tuovat stressiä ja alkavat samentaa mieltä. Jos vanhalle asialle ei voi tehdä mitään, niin sen murehtiminen tuo vain lisäharmia. Maallinen haava tai tunnehaava pitäisi käsitellä kirkkaassa päivänvalossa ja jättää sen jälkeen sikseen. Mitä enemmän kaivelee, niin sitä suuremmaksi tulee. Meditaatiossa tulee mieleen vanhoja harmituksia, nämä pitää tuoda esiin sanomalla tai kirjoittamalla. Pelkällä pohtimisella helposti voimistaa niitä lisää. Käsittelemättömät vanhat harmitukset kuluttavat kaiken aikaa ihmisen rajallisia henkisiä voimavaroja.

Usein harmitukset eivät olekaan niin suuria, kun ne tuo esiin. Samantapainen harmitus voi olla toiselle olankohautuksen arvoinen ja toiselle vuosia piinaava rasite.

3. KUVA

Ikonissa on kuvattu sankarin, Pyhän Yrjön taistelua lohikäärmeen kanssa. Ikonissa tulee hyvin esiin tapahtuman symbolinen luonne. Prinsessa kädestä menee kaulapanta lohikäärmeen kaulaan.

OMASTA PAHOLAISESTA

Hengentieteen luoja Rudolf Steiner kirjoittaa "paholaisesta" (kynnyksenvartijasta, Doppelgängerista). Tämä on ihmisen itsensä ajatuksin ja tuntein luoma näkymätön astraalimaailman olento. Rudolf Steiner pitää sitä astraalisena tilikirjana, samalla korostaen, että kielteiset ajatukset näkyvät astraalimaailmassa demonisina muotoina. Jokaisella on oma "paholaisensa", varjonsa. Se voi olla suuri ja pelottava riippuen ihmisen ajattelusta ja toiminnasta. Joskus varjo nähdään tai koetaan sattumalta ja asiaa pidetään harhanäkynä tai paholaisen kohtaamisena. Se on ihmisestä erillinen, mutta kuitenkin ihmiseen liittyvä. HS:n kuukausiliitteessä (lokakuu 2003) oli artikkeli sosiaalipsykologian professori Antti Eskolasta ja siinä käsiteltiin myös seuraavaa Eskolan henkistä kokemuksesta: "Hän havahtui unesta. Ovensuussa seisoj joku. Tajusin hetkessä, että se oli Paha. Eskola hytyi pelosta. Olento tuli häntä kohti. Hän yritti torjua sitä, se pysähtyikin ja liukeni sitten pois. Siitä, että Paha oli minulle olennoitunut, olin täysin varma."

Carl G. Jung käytti nimitystä varjo. "Paholainen" on kaiken aikaa muuttuva. Henkisessä kehityksessä se muuttuu hirviöhahmosta enemmän ja enemmän ihmistä muistuttavaksi. Jungin mukaan varjo ilmenee unessa samana sukupuolena huonosti käyttäytyvänä. Oman kielteisyyden kanssa pitäisi päästä tasapainoon, muutoin se muuttuu henkiseksi esteeksi siitä nimitys kynnyksenvartijasta.

Varjossa on tyypillisesti ne inhimilliset synnit ja ominaisuudet, jotka kielletään itsessä, mutta nähdään toisessa. Toisessa ärsyttää erityisesti oman varjon piirteet. Varjolle on tyypillistä myös tahattomat, spontaanit ongelmatilanteiden luomiset, esimerkiksi lausumalla ilkeä huomautus, tehdä harmeja tuottava teko jne.

Ihmiselle voi tulla yllykkeitä, joiden alkulähdettä ei tiedä. Jokainen on vastuussa mielestään.

Neale Walsch on kirjoittanut useita kirjoja telepaattisesti kanavoimalla. Kirjat käsittelevät Luojan ja ihmisen suhdetta sekä kommunikointitapoja. Kirjoista seitsemän on suomenkielisiä. Kirjoissa suositellaan korkeimman ajatuksen pitämistä jatkuvasti mielessään. Ihminen kohtaa ajatuksensa ja näin oman luomisensa. Kirjoissa tuodaan esiin, ettei ole persoonallista paholaista, jonka kanssa voi neuvotella. Vasta paha ajatus tekee pahan.

PAHASTA, SYNNIÄ VAPAUTUMISESSA KYSYMYS EI OLE TOISEN UHRAAMISESTA

Raamatussa Jumala on ilmoittanut profeetta Jesajan välityksellä (Jes:1) olevansa kyllästynyt teurasuhreihin, elämällä hyvydessä ja totuudessa veriruskeat synnit tulevat lumivalkeiksi. Apostoli Paavalissa kehitystapahtuma tuli hyvin esiin. Hän vainosi Jeesuksen seuraajia ja muuttamalla elämäntapojaan hän koki Luoja- eli Kristuskokemuksen.

Isä meidän rukouksessa kiinnitetään huomiota, että niin kuin te annatte lähimmäisen erehdykset anteeksi niin teillekin annetaan anteeksi teidän erehdyksenne. Ervast käyttää tässä yhteydessä velkasana asemasta erehdyssanaa.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Ystävyys Jumalan kanssa" sivulla 93 seuraavasti: "Jumala ei ole kiinnostunut hyvityksestä. Jumala on kiinnostunut siirtymisestä eteenpäin. Te olette evoluution polulla, ette tiellä helvettiin. Päämääränä on tiedostaminen, ei rangaistus."

Jeesus syntyi ihmisestä ja kuoli ihmisenä eli oli ihminen. Jordanjoen kastetapahtumassa koki Luojakokemuksen. Jeesus kertoi ihmiskunnalle, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin kaiken aikaa taivaassa. Vuorisaarnassa Jeesus kuvasti elämäntavan, kuinka jokainen voi tietoisesti kokea Luojayhteys, mikä onkin maallisen elämän tarkoitus ja mihin kokemukseen Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi. Piet. 1:21 kirjoitetaan "Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista." Edellisessä tuli hyvin esiin Jumalan ja Jeesuksen ero.

Jeesus todisti elämällään myös, kuinka kuoleman jälkeen voi tulla havaittavaksi ja näin osoitti konkreettisesti elämän jatkumisen kuoleman jälkeen. Ristiin nautitsemisen yhteydessä Jeesus pyysi pahantekijöilleen anteeksiantoa, koska nämä eivät tiedä mitä tekevät. Tämä osoittaa, ettei Jeesus pitänyt itseään ihmiskunnan syntien sijaissovittajana.

SYNTYMÄLLÄ IHMISEKSI JOKAINEN ON TAPAHTUMAKETJUSSA, MISSÄ LUOJAYHTEYS PITÄISI TIEDOSTAA

Edellä olevan lauseen Neale Walsch kanavoi kirjoissaan ja juuri tähän Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi ja kertoi kuinka tämä toteutetaan.

Tuhansia vuosia sitten Krishna jumalallisena avataarana välitti ihmisille Jumalan tahdon, mikä on kuvattu kirjassa "Bhagavad-Gita Jumalallinen laulu". Keskeisestä on mielen puhtaus ja hallinta, hyväntahtoisuus ja takertumattomuus. Tämän saavuttamiseksi pitäisi keskittyä Luojaan, turvautua Luojaan, mieli pitäisi puhdistaa henkisillä harjoituksilla, mietiskellä syvällisiä opetuksia ja tekemällä hyviä tekoja. Kun ihminen kiinnittää huomiota henkisesti kehittävään periaatteeseen, niin muutkin ylevät ja oikeamieliset tavat tulevat mukaan.

Inhimillisessä elämässä kaikki kehittyvät tai taantuvat, mikään ei pysy paikoillaan. Henkisessä kehitystapahtumassa olisi keskeistä huomioida läsnäolevana elämän lukuisat henkisesti kohottavat tilanteet, kuten inhimillisen vuorovaikutuksen herkäät tunteet, sanoa kiitollinen rohkaiseva sana eli huomioida toinen myönteisesti, ajatella yleviä asioita, päivä on täynnä hetkiä rakkaudellisen Luojayhteyden huomioimiseen, pitäisi keskittyä ja eläytyä kun rukoilee, arvostaa runoa ja laulamista, huomioida henkisesti kohottavia kulttuuritapahtumia, henkisiä tilaisuuksia, keskittyä koskettavaan taideteokseen, koiranpentua kannattaa halata ja silittää, virittäytyä luonnon kauneuteen, kuten kukan väriloistoon, linnun lauluun eli osallistumalla hetkessä tietoisena elämän kokemiseen. Missä on elämää, niin siellä on myös Luojan kosketus.

Symbolinen vastaavuus on autoa ajaessa. Kun hetkeksi pysähtyy ja menee auton ulkopuolelle, niin huomaa aivan eri maailman kuten tuulen vireen, lintujen laulun, kukkasten tuoksun ja kauneuden jne. Usein ihminen on uppoutunut vanhojen ajatusten "oravanpyörään" ja elämän lukuisat kohottavat tapahtumat lipuvat huomaamatta ohi.

Ihmisen tulisi arvostaa omaa ymmärrystään ja omia kokemuksiaan. Jos arvostaa ja antaa etusijan toisten mielipiteille, niin samalla luovuttaa mielensä hallintaa muille. Tällöin ihmisyyden näkökulmalta elämä menee sivuraiteille, jokaisella on

oma erityinen henkinen tie kuljettavana. Elämä on kuvaannollisesti kuin hiekka tiimalasissa. Elämä tarjoaa kohottavia tilanteita, mutta ihmisen pitää olla aktiivinen ja ottaa ne omaksi todellisuudeksi. Jos vain ajattelee ja puhuu, niin ei tapahdu mitään, tarvitaan vielä toteutus.

TUNTEET OVAT SIELUN KIELI

Ihminen tietää alitajuisesti, että Luoja on rakkauden, ilon, autuuden, onnellisuuden ja elämän ykseyden lähde. Sielu, korkeampi minä yrittää auttaa ihmistä takaisin tietoiseen Luojayhteyteen. Tunteet ovat Sielun keskeistä viestintää ja jokainen tietääkin aina valintatilanteessa, onko rakkaus ja hyväntahtoisuus omana vaikuttimena.

On keskeistä ymmärtää, etteivät aineellisen kehon solut tunne rakkautta, myötätuntoa eikä inhimillisyyttä vaan ihminen henkissielullisena olentona. Kun ihminen kohtaa toisen ihmisen, niin tämä pitäisi kohdata sieluna eikä ulkokohtaisesti kehona. Kun ihminen kokee rakkautta, niin kehossa ja aivoissa todetaan vaste, mutta ei toisinpäin. Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus ja aivoja ärsyttämällä saadaan esiin vain vanhoja muistijälkiä.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY, 2005) seuraavasti: "Jokaisen sisällä on lähde, kysy ja mene sisimpääsi, tutkitele asioita sydämessäsi, sieltä löytyy vastaukset, ilo, rauha ja rakkaus. Suurempi sinä voi eriytyä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle, samalla paljastaen totuutta olemassaolostasi. Jumalallinen virike palvelee ensin elämää, ennen pientä itseä. Olisi hyvä palvella elämää kaikessa mitä ajattelee, sanoo ja tekee. Olisi hyvä kysyä edistääkö ajatus elämää vai tuhoaako se sitä".

Kun ihminen ottaa totuudellisuuden, hyväntahtoisuuden ja rakkaudellisen viisauden johtotähdexseen, niin samalla alkaa virittäytyä Luojan läsnäoloon. Luoja on lähtöisin onnellisuuden, totuuden, rakkauden värähtelyt. Mitä enemmän Sielun rakkaudellisuus ja näin korkea tietoisuus voi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta, niin sitä paremmin onnistutaan ihmisenä ja sitä lähempänä ollaan Luojayhteyttä.

Basam Booksin kirjassa "Mestari Eckhart sielun syvyys" (2009) Eckhart viestittää, että tämän elämän aikana voimme saada tietoa ikuisesta elämästä siten, että Jumala itse voi kertoa sen ihmiselle tai enkelin kautta. Asia voidaan tuoda julki myös erityisessä ilmestyksessä. "Mikäli Jeesuksen halutaan kuulla puhuttavan sielussa, sielun on oltava tyhjä ja kaikkien äänien on vaiettava (saarna 1)." Eckhart kiinnitti huomiota, ettei Jumalan ulkopuolella ole mitään ja kaikki luodut ovat Jumalassa. Kun meillä on rauhaisa suhde Jumalaan, niin mikään ei voi meitä

häiritä. Tällöin Jumala on kaikki mitä kohtaamme ja näin kaikkia asiat muuttuvat Jumalaksi. Tällöin Jumala on mukana ja vaikuttamassa kaikissa teoissamme.

Edelleen Eckhartin mukaan pitäisi pitää katse yksin Jumalassa ja etsiä vain häntä. Ei saisi takertua mihinkään menetelmään tai tottumukseen, sillä Jumala ei ole missään menetelmässä. Jumala ei ole sitonut ihmisen vapahdusta mihinkään tiettyyn asiaan. Kun ihminen on valmis, niin Jumala ei kiinnitä huomiota siihen, mitä ihminen on aikaisemmin ollut.

Avataara Amman mukaan Luoja laittaa ihmiselle verhon, joka on mahdollista ottaa pois koska tahansa. Elämä on ykseys, elävät olennot ovat yhtä, luonto on osa elämää ja näin luonnon rakastaminen on Jumalan rakastamista.

Jung painotti, että ihmisen pitäisi saada yhteys Luojaansa kiinnittämällä tähän jatkuvasti huomiota. Ihmisen tulisi siis elää kahdessa tasossa tai maailmassa samanaikaisesti ja seurata niitä vihjeitä ja merkkejä, joita saa ulkoisissa tapahtumissa sekä symboleissa unissa. Jos ei kiinnitä asiaan huomioon, niin tämä jää vain piileväksi mahdollisuudeksi.

4. KUVA
Kirkkotaulussa kuvataan taivaskokemusta.

RAKKAUS ON JUMALALLISTA VÄRÄHTELYÄ

Henkissielullisesti rakkauden värähtelyt ovat olemukseltaan jumalallinen ominaisuus, mikä nostaa ihmisen samalla korkeisiin tietoisuustiloihin. Rakkaus on Luojan ja ihmisen yhdistävä tekijä ja Luojan voi kokea vain rakkaudessa. Maallinen keho on minätajunnan kuori maallista elämää varten, kun ihminen samastuu yksipuolisesti kehoonsa, niin samalla alkaa tukahduttaa korkeampaa minää. Maallisesti arvostetaan suuresti kunniaa ja maallisia saavutuksia, mutta korkeamman minän pyrkimykset liittyvät elämän ja toisten auttamiseen, kuinka rakkaudellisuus ja näin korkeampi tietoisuus voisi ilmentyä ihmisessä sekä ihmisen kautta. Ihminen on valintatilanteissa eli ilmentääkö eläinihmisen luontoa vai pyrkiikö toteuttamaan hyväntahtoisia, totuudellista inhimillistä ihmisyyttä. Ihmisyyden näkökulmalta pitäisi aina pyrkiä valitsemaan korkeampi vaihtoehto.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Ystävyys Jumalan kanssa" sivulla 28, että Luoja on aina läsnä ihmisen elämässä, mutta ihminen on tietoinen Tämän läsnäolosta, kun ihminen ilmentää jumalallisia ominaisuuksia, kuten hymyilee, rakastaa, laulaa tai kirjoittaa sydämen halusta. Omat ajatukset avaavat oven taivasten valtakuntaan tai sulkevat sen.

Sydämen kyllyydestä suu puhuu. Jos on kielteisten ajatuksien täyttämä, niin on vaikeata olla rakkaudellinen, myötätuntoinen ja hyväntahtoinen. Onnellinen ihminen säteilee tasapainoisuutta, hyväntahtoisuutta, inhimillistä ihmisyyttä, toisten rakentavaa huomioimista. Onnellisuus ja läheinen Luojayhteys kulkevat käsi kädessä.

Rakkauteen liittyy korkeat värähtelyt, onnellisuus, ilo, aktivoituminen, luovuus ja tietoisuuden kohoaminen. Taiteilijat voivat päästä muusan avulla saavutuksiin, mikä muutoin ei olisi mahdollista. Ihminen voi kokea toisen avulla suuren rakkauden tai lievemmän ihastumisen. Tässä jumalalliset rakkauden energiat yhdistetään toiseen ihmiseen. Rakkautta ei voi ottaa, mutta kun antaa rakkautta, niin sen voi kokea vastakaikuna itsessään. Tämä vastavaikutus on helppo havaita, esimerkiksi äidin ja pienen lapsen välillä. Toisen hymyn jälkeen kumpikin hymyilee kokiessaan rakkautta, iloa, hyvänoloa.

Kun ihminen kokee jotakin, niin kehossa tapahtuu aina vastaava kehollinen reaktio pienellä viiveellä. Psykelääkkeet pyrkivät turruttamaan ihmisen kuitenkin siten, että tunteita ja vastaavia kokemuksia ei tiedosteta, elämä muuttuu ulkokohtaiseksi. Erityisesti vanhus voidaan turruttaa näin nykyajan "zombiksi". Elämään ja sen ilmiöihin voi suhtautua vain ulkokohtaisina tapahtumina. Henkissielullisesti on keskeistä aina hetkeksi keskittyä ja antaa tapahtuman viestittää sisäistä olemustaan. Ihminen on samanaikaisesti myös henkisessä rinnakkaistodellisuudessa. Luojaan, rukoukseen, pyhiin sanoihin, lauluihin, pyhiin paikkoihin ja tilaisuuksiin, mantroiin, uskonnollisiin tauluihin liittyy erityisen voimakas sisäinen puoli eli selkeä kosketus ihmisen sisäisiin tuntoihin, elämän lähteeseen, Luojan läsnäoloon. Tämä on mahdollista havaita ja kokea. Raamatussa on arvoituksellinen lause, että tulen yllättäen kuin varas yöllä. Luojakokemus on erityinen armo-osoitus. Kokijalle tapahtuma on yksiselitteinen ja Luoja ilmenee haluamallaan tavalla, mutta kuitenkin siten, että tapahtumasta ei voi erehtyä. Tämän voi kokea sisäisinä värähtelyinä, rauhana, tasapainoisuutena, onnellisuutena, oivalluksina, rakkaudellisena tunteena sekä mahdollisesti suoranaisena henkisenä kokemuksena. Tällainen tapahtuma itsessään puhdistaa ihmistä, edistää sisäistä heräämistä ja henkistä kasvua. Luojan kosketukseen liittyy aina kohottava jälkivaikutus. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi tapahtuma tulee. Elämä on täynnä tilanteita, tapahtumia, sattumia, Luojan läsnäoloa ja näin mahdollisuuksia oman henkisyyden kehittymiseen. Ihminen ei saisi umpioitua vanhojen ajatuksien oravanpyörään tai elämällä mielikuvitusmaailmoissa. Ihmiselle on olemassa vain tämä nykyhetki. Esimerkiksi kukkaa, ikonia katsellessa, henkistä kirjaa lukiessa, kohottavaa musiikkia kuunnellessa olisi olennaista keskittyä eli pysähtyä hetkeksi. Kun ihminen keskittyy johonkin, niin samalla työntää mallisen mielen ajatuksineen hetkeksi syrjään. Keskittyessä henkisesti kohottavaan, niin tällä on pitempiaikainen kohottava vaikutus. Kun ihminen keskittyy Luojaan, niin saa myös Luojan huomion.

MITÄ ENEMMÄN OTTAA LUOJAN HUOMIOON ELÄMÄSSÄÄN NIIN SITÄ TODELLISEMMAKSI TÄMÄ TULEE

Neale Walsch tuo esiin kirjoissaan toistuvasti meditoinnin tärkeyttä. Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa I" suositellaan seuraavaa: "Aloita olemalla hiljaa. Vaienna ulkoinen maailma, niin että sisäinen maailma terästä näkösi. Tarvitset näkemystä, mutta se ei onnistu, jos olet uppoutunut ulkoiseen todellisuuteen. Katso sisäänpäin, pyri tunkeutumaan syvälle. Muodosta myös suhteesi ulkomaailmaan sisältä käsin. Muista tämä: Jos et pyri sisäänpäin, jätät ulkopuolelle."

Meditointi voi olla myös kävelyä luonnossa, palvelua, keskittymistä henkisesti kohottavaan. Meditoinnissa on keskeistä olla hiljaa, ajattelu pitää työntää hetkeksi syrjään. Ei voi kokea, jos ajattelee. Ajatuksia tulee ja menee, mutta jos ajattelee jotakin, niin se keskeyttää kokemuksen. Walsch suosittelee meditointia usein, esimerkiksi tunti päivässä vaikka pieninä annoksina. 20 min meditointi aamulla ja illalla muuttaa koko elämän.

Keskittyminen helpottuu, kun kuuntelee hengitystä. Oivallus kannattaa viedä kolmanteen silmään. Jos näkee lepattavan sinisen liekin tai tanssivan valon, niin kannattaa pysytellä sen kanssa ja sulautua siihen. Sielun ytimestä löytää Luojan.

SIELU TEKEE SILLAN MIELESTÄ LUOJAYHTEYTEEN

Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa I" sivulla 205 Walsch kanavoi seuraavasti: "Tottelevaisuus ei ole luomista eikä voi siksi milloinkaan saada aikaan pelastumista". Jatkaen, että Sielun tehtävä on ilmaista halunsa, ei pakottaa siihen. Sielu viestittää rakkaudellisen vaihtoehdon mahdollistaen samalla rakkauden kokemisen ja näin korkeamman tietoisuuden.

Walsch kanavoi kirjoissaan pitämään korkeinta ajatusta jatkuvasti mielessään ja elämään tämän mukaisesti. Tuomaan elämään lempeän viisauden. Ei saa tehdä mitään sopimatonta tai vääryyttä toiselle.

Kirjassa "Mestari Eckhart - Sielun syvyys" (Basam Books, 2011) kuvataan Eckhartia, joka oli 800 vuotta sitten kirkollinen vaikuttaja, mystikko. Eräänä esimerkkinä kirjassa käsitellään Jumalan kohtaamista sivulla 159 seuraavasti: "kuvittelevat kohtaavansa Jumalan niin, että hän on tuossa ja he ovat tässä. Näin ei asia ole. Jumala ja minä, me olemme yksi. Tietoisuuden avautuessa otan Jumalan sisääni ja rakkaudessa menen Jumalan sisään." "Jumala ja minä, me olemme tässä vaikutuksessa yksi: hän vaikuttaa ja minä tulen." "Tällä tavalla me muutumme Jumalassa ja tunnemme silloin hänet sellaisena kuin hän on." Samalla Eckhart viittaa Paavalin sanoihin: "Tunnettu silloin toisemme, minä hänet ja hän minut, ei enempää eikä vähempää vaan toistemme kaltaisina".

"Emmanuelin kirjassa" kuvataan kuinka Pat Rodegast näki meditatiivisessa tilassa edessään rakkautta säteilevän valo-olennon, jonka kanssa keskusteli. Kirja kirjoitettiin näistä suoranaisista keskusteluista. Kirjan mukaan tärkein opettajasi on intuitiivinen tietosi. Henkiseen opastukseen suositellaan: "Teidän on pantava se koetukselle. Tarkistettava se. Kuultava mitä sanotaan ja annettava lopulta sydämenne, oman sisäisen viisautenne, intuitionne olla tuomarina. Älkää hyväksykö mitään mikä ei kuulosta oikealta. Tästä vastuusta ei pidä koskaan luopua."

Avataara Amman mukaan olisi hyvä nähdä Jumala kaikessa, Hän tietää kaiken, asuu meissä ja tarkkailee liikkeitämme. Hänen voimansa ansiosta näemme, kuulemme sekä toimimme. Myös Hänen voimansa ansiota on, jos tunnettu Hänet. Ilman

Häntä olemme vain elottomia kehoja. Kaikki tekemme heijastuvat universaalseen Mieleen ja palaavat takaisin samalla voimalla. Kaikessa mitä ihminen kohtaa, on kuitenkin taustalla Luojan rakkaudelliset kasvot.

KOTI-IKONI SÄTEILEE KAIKEN AIKAA RAKKAUTTA JA TIETOISUUTTA

Kristillisessä elämässä koti-ikoni on ollut vuosisatoja tärkeä sadoille miljoonille ihmisille.

Vaikka ihminen ei yleensä kiinnitä huomiota, niin jokainen magnetisoi ajatuksillaan ja tunteillaan ympäristönsä. Esimerkiksi jos kotona on koti-ikoni hartauspaikkana, niin tähän liittyy myönteisiä, rakkaudellisia ja siunauksellisia ajatuksia, tunteita paikanpäällä sekä kollektiivisesti. Kun miljoonat ihmiset rukoilevat Marian ikonin edessä, niin tästä on mahdollista saada lisäenergiaa omaan hartaustapahtumaan. Jokainen hartaustapahtuma lähentää ihmistä Luojaan. Koti-ikoni mahdollistaa henkisesti tärkeän pitkäjänteisyyden. Inhimillisessä elämässä ihminen hetki hetkeltä lähestyy tai etääntyy Luojustaan. Mikään ei pysy paikoillaan.

Aina ajatellessa Jumalaa tämä yhteys vahvistuu ja samalla tietoisuus nousee. Koko elämän voi muuttaa Luojaläheiseksi meditaatioksi. Olisi hyvä nähdä elämä Luojan ilmenemisenä, elämän ihmeenä. Tällöin kivipöly ja vesi muuttuvat sananmukaisesti eläviksi muodoiksi. Olisi tärkeätä huomioida ja keskittyä hetkeksi elämän pieniin herkkiin, hienovaraisiin tapahtumiin, kuten linnun lauluun, luonnon kauneuteen, lapsen hymyyn, kirjan ajatuksiin jne. Herkkyyden kasvaessa myös tiedostaminen lisääntyy. Tätä auttaisi suuresti, jos olisi hetkessä läsnäoleva ja tarkkaavainen eli elämä pitäisi muuttaa ulkokohtaisuudesta, omien ajatuksien umpiosta sisäiseksi kokemiseksi. On eri asia kokea Luojan rakkaus kuin puhua siitä.

Alice Bailey kanavoi kirjassaan "Tutkimus Valkoisesta Magiasta" mm. seuraavasti: "hän (oppilas) alkaa tajuta hengen merkityksen, joka on yksi elämä kaiken muodon takana, keskusenergia, joka on kaiken ilmenemisen aiheuttaja."

MAALLISESSA ELÄMÄSSÄ ON VIIVE AJATUKSEN JA LUOMISEN VÄLILLÄ

Kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa 2" sivulla 80 Walsch kanavoi, että tämä aikaviive voi erehdyttää ihmistä, sillä hän on ajatuksiensa, aikomuksiensa kautta kaiken alkusyy. Meillä on valta luoda millainen todellisuus tahansa omilla ajatuksilla, kuten oma alatodellisuus, mikä ei ole kuitenkaan perimmäinen todellisuus.

Kirjassa "Tiibetiläinen kuolleiden kirja" korostetaan, kuinka kuoleman jälkeen ihminen on kuin ansassa keskellä todelta vaikuttavia mielikuviansa. Henkisissä kirjoissa tuodaan esille, että vainaja ei ota vastaan välttämättä toisenlaista informaatiota henkisten auttajien toimesta, koska omat mielikuvat voivat olla hyvin voimakkaita ja todellisilta vaikuttavia.

Avataara Meera on kuvannut henkisten kykyjensä avulla sanoin ja piirustuksin kirjassaan "Bringing Down the Light" läheisensä tapahtumat kuoleman jälkeen. Tässäkin korostuu, kuinka omat ajatukset heijastuvat ahdistavasti ihmiseen kuin peilistä ja kuinka omista ajatuksista on vaikeata vapautua.

Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa 2" Walsch kanavoi seuraavasti sivulla 117 kuoleman jälkeisistä tapahtumista. Tällöin voi valita yhden kolmesta vaihtoehdosta aivan niin kuin voitte tehdä nykyisessäkin elämässänne. "Voitte alistua hallitsemattomien ajatustenne luomuksille, voitte luoda kokemuksenne tietoisesti ja harkitusti tai voitte kokea kollektiivisen tietoisuuden. Tätä viimeistä vaihtoehtoa sanotaan uudelleen yhdistymiseksi tai ykseyden palaamiseksi."

Ihminen kokee hallitsemattomat ajatukset todellisuudekseen siinä määrin kuin ne ovat kollektiivista tietoisuutta voimakkaampia. Kollektiivinen tietoisuus pitäisi olla "hyväksytty, omaksuttu ja sisäistetty". Silloin ihmisestä tulee yhtä ykseyden kanssa eli rakkauden, sanoinkuvaamattoman autuuden. Tähän voi päästä hetkellisesti henkisessä kokemuksessakin, esimerkiksi meditaatiossa.

Ihminen on voinut ajatella, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Tällöin nämä ajatukset tulevat todellisuudeksi eli voimakkaimmat ajatukset, mistä pidetään kiinni tulevat todellisuudeksi aivan niin kuin maallisessakin elämässä.

Jeesus kuvaa Vuorisaarnassa elämäntavan, kuinka tietoinen

Luojakokemus onnistuu jokaiselle. Tässä elämäntavassa Luojaa tulisi rakastaa yli kaiken. Kaikki mitä tahdotte, että ihmiset tekisivät teille, se tehkää heille. Luojan rakastaminen yli kaiken tarkoittaa, että huomio Jumalan tahdon, mikä on kuvattu Vuorisaarnassa. Esimerkiksi ihmisen pitäisi olla huolellinen sekä hyväntahtoinen ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa, ei saisi takertua maallisuuteen.

Jeesuksen kuvaama kaita tie tarkoittaa pyrkimystä elää Jumalan tahdon mukaisesti. Mitä pitemmälle henkisellä tiellä edistyy, niin sitä enemmän huomaa kehittymisen tarvetta. Kysymys on keskeisesti pyrkimyksestä Jeesuksen viitoittamaan elämäntapaan. Kirkollinen näkemys, että Jeesus ristinkuolemalla sovitti ihmiskunnan synnit ja teki näin ihmiskunnan otolliseksi Jumalalle on täydellisesti päinvastaista, mitä Jeesus opettaa Vuorisaarnassa, missä painotetaan erityisesti henkilökohtaista vastuuta.

Jeesuksen profeetallinen ilmoitus on korkein, muun opetuksen ja profeetallisen ilmoituksen pitäisi olla yhtä Jeesuksen Vuorisaarnan ilmoituksen kanssa.

Jeesus kehotti hengellisyyteen eli henkilökohtaisiin henkisiin kokemuksiin, jopa ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, Kristuskokemukseen. Protestanttinen kirkko, aina Lutherista asti, on suhtautunut kuitenkin mystiikassa Kristuksen kohtaamiseen kielteisesti, koska tämä vaarantaa vanhurskauttamisoppia sekä kirkkoyhteisöä (Otavan iso tietosanakirja). Kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Luojaansa kohtaamisesta: "ihmisen syntisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat".

Ortodokseille suurin onni ja autuus sekä kirkollinen pyrkimys on Kristuksen, Pyhän Hengen kokeminen. Keski-suomalaisessa oli 24.12.2018 pappismunkki Mikaelin haastattelu. Tässä hän kiinnitti huomiota: "Munkkien ja muiden ortodoksien kutsumus on pyrkiä yhteyteen Jumalan kanssa, antaa tilaa Jumalan tahdolle ja läsnäololle. Isä Mikaelin mukaan Jumalan läsnäoloa ihmisessä ei kuitenkaan yleensä itse huomaa. Sen sijaan muut huomaavat, että toinen ihminen alkaa huokua Jumalan hyvyttä ja rauhaa. Sellaisen ihmisen lähellä tulee rauhallinen olo, valon tuntu. - Kun valon määrä lisääntyy ihmisessä, hän myös itse näkee selvemmin, mitä vielä puuttuu siitä, että olisi lähempänä Jumalaa." "Ortodoksisuuden arvoitukset avautuvat isä Mikaelille parhaiten mystiikan, taiteen, runojen, kirkkolaulujen ja ikonien kautta."

JOKAINEN PYRKII ONNELLISUUTEEN

Kehon, mielen ja Sielun, korkeamman minän pitäisi olla kultaissa tasapainossa keskenään

Jokainen etsii onnellisuutta ja näin vaistomaisesti värähtelytasonsa nostamista. Onnellisuus on kuitenkin valittu mielentila. Toiselle suurin onnellisuuden lähde voi olla meditaatio ja toiselle suuren kilpailun voittaminen jne. Yhteiskunta tekee tässä asiassa erityisiä ansoja tehden kuvitelmia onnellisuudesta kunhan toteuttaa jonkin maallisen tavoitteen. Mieli vertailee kaikkea keskenään ja jokaisen olisi tärkeätä ymmärtää, että on itse oma mittapuunsa. Jokaisella on oma erityinen henkinen tie kuljettavana. Suurin onni ja autuus on Luojayhteyden tietoinen kokeminen. Muutaman sekunnin kokemus antaa ymmärryksen ihmisen henkisestä olemuksesta, elämäntarkoituksesta ja poistaa kuoleman pelon.

Rakkaus, onnellisuus ja ilo kohottavat värähtelytasoa ja tietoisuutta, luovuutta sekä intuitiota. Rakkautta ei voi ottaa. Kun rakastaa niin voi kokea rakkauden vastakaikuna toisesta. Syvässä rakkauden kokemuksessa kaksi koetaan yhtenä. Huomaa Jeesuksen sanat, että minä ja Isä olemme yhtä. Tässäkin tulee esiin, että vain Itse voi kokea Itsen.

UNEN TARKOITUS ON EHEYTTÄÄ IHMISTÄ

Uni pyrkii kertomaan unennäkijälle aina jonkin viestin. Unet antavat alitajunnalle mahdollisuuden käsitellä päivätajunnan käsittelemättömiä

vaikutelmia. Unien tarkoitus on eheyttää ihmistä. Nukahtaessa ihmisen minätajunta eroaa henkisenä olentona, sieluna höyhenenkevyesti kehosta ja keho muuttuu pelkäksi kuoreksi. Toisinaan voi huomata seisovansa kehonsa vieressä.

Unessa minätajunta on henkisessä rinnakkaistodellisuudessa ns. astraali- eli unimaailmassa. Ihminen luo astraalimaailmansa omilla ajatuksillaan ja tunteillaan. Jokainen huomaa tämän unen aikana, tällöin omat tunteet ja ajatukset vaikuttavat unen sisältöön. Nukahtaminen voi olla myös tietoinen tapahtuma. Jos on stressitilanne, niin mieli voi olla sekasortoinen, mutta herätessä voi nähdä selkeän symbolisen unen, mistä on kysymys ja mitä pitäisi tehdä. Joskus unessa viestitetään, että pitäisi heti toimia eikä joskus myöhemmin.

Unen ymmärtämisessä tunnelma on tärkeä. Unen viesti on symbolinen. Toisinaan uni voi olla hyvin koskettava ja se muistetaan selkeästi vuosikymmeniä. Tapahtumien suunnat ovat unen "valkokankaalla" tärkeä informaatiolähde. Jokaisella alueella on oma tarkasti rajattu luonteensa. Ihminen samaistuu "valkokankaan" keskikohtaan. Katsojasta oikealla on tulevaisuus ja vasemmalla menneisyys.

Pekka Suomisen kirja "Unikuva, kielikuva, mielikuva" (Topword, 2003) on luotu mielenkiintoisesti. Kirjaan on kysytty tuhansien asiakkaiden unikokemus näiden tullessa ammattiauttajien vastaanotolle. Myöhemmin on selvitetty, mitä elämässä tapahtui. Arkkityyppisten unien osuvuus on voinut olla lähes sata prosenttista. Arkkityyppinen tarkoittaa kaikkia ihmisiä kuvaavaa, esimerkiksi suuren maan presidenttiä ja viidakon alkuasukasta. Arkkityyppisissä unissa värit, kasvit, eläimet ovat keskeistä informaatiolähdettä. Huomaa tässä yhteydessä englanninkielinen sana ravusta, cancer syöpä. Unisymboli voi olla myös epäsuora. Lepakko unessa koetaan pelottavana. Lepakko syö vertaimeviä hyönteisiä ja lepakko unessa viestittää, että jokin jäytää elinvoimia.

Unet ovat suuressa määrin yksilöllisiä, sama uni toiselle voi

tarkoittaa aivan toista asiaa kuin toiselle. Unet ovat symbolisia ja aika on suhteellista. Esimerkiksi kuusi kuvaa miestä ja koivu naista. Kun näkyy puun kaatuvan eli toisen kuoleman, niin kuitenkin ei tiedetä ajankohtaa ja ketä sukulaisista tarkoitetaan. Jos suvussa on yksi vanha ja näkee vanhan puun kaatuvan, niin silloin ei ole erehtymisvaaraa. Esimerkiksi läheinen näki unen, että vanha kuusi katkesi keskeltä. Tällöin suvussa oli vain yksi vanha mies. Kahden kk:n kuluttua tämä henkilö halvaantui ja tästä parin viikon kuluttua kuoli.

Unet voivat sisältää suoranaista luovaa tietoa, esim. Franz Schubert on vahvistanut kirjallisesti kuulleensa sävelmänsä unissa, mitkä aamulla kirjoitti muistiin.

5. KUVA

Katutaiteilija Maltalla on personoinut pahaa ja kuolemaa.

Rakkaus ja pelko ovat toisensa poissulkevia. Pelkoon liittyy paitsi kehon lamaantuminen niin myös ymmärryksen ja tietoisuuden lasku. Kirkollisesti puhutaan kostonhimoisesta Jumalasta ja iankaikkisen kadotuksen vaarasta. Tällaista jumalkuvaa on hyvin vaikea lähestyä. Kreikankielinen sana "aionios" tarkoittaa rajallista aikaa, ei iankaikkista. Jeesus puhui Hyvästä Paimenesta, joka löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Jeesus puhui lisäksi rakkaudellisesta Isästä. Kun ihminen tiedostaa Luojakokemuksen, niin kokee saman. Jeesus toi asian esiin myös kertomuksessa

tuhlaajapojasta. Tämä sai palatessaan rakkaudellisen vastaanoton.

IHMINEN ON VASTUUSSA MIELESTÄÄN

Omat ajatukset avaavat oven taivasten valtakuntaan tai sulkevat sen. Ihminen on jatkuvassa vuorovaikutuksessa Luojaansa. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee ja päinvastoin jos ei ota Luojaa huomioon, niin Tämä jää vain piileväksi mahdollisuudeksi. Avataara Amma painottaa opetuksissaan, kun ihminen lähestyy Luojaa yhden askeleen, niin Tämä lähestyy sata askelta. Liittyen vapaaseen tahtoon ihmisen ensimmäinen askel, oma henkinen aktivoituminen on keskeistä. Luoja ei pakota ihmistä tahtoonsa. Jeesuksen kuvauksessa tuhlaajapojaasta tulee hyvin esiin, kuinka tarvitaan tämän oma aktivoituminen eli pyrkimys takaisin Luojayhteyteen. Jos olisi takertunut vain johonkin oppiin, niin se ei olisi ollut riittävää.

Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin, että Luojaan voi suhtautua kuin hyvään ystävään, mutta Luojaa ei voi käyttää mallisiin tai persoonallisuutta korostaviin tarkoituksiin. Kun ihminen etsii totuutta, niin tiedostaa jossakin vaiheessa yksiselitteisen Luojayhteyden ja samalla oivaltaa, että Luoja on ollut kaiken aikaa lähellä, lähempänä kuin oma hengitys.

On keskeistä olla läsnä oleva ja näin tietoinen, mitä tapahtuu sisimmässä ja ulkopuolella, mitä tapahtuu hetkessä, olla tietoinen omista ajatuksista, sanoista ja teoista. Läsnä oleminen muuttaa koko elämän Luojaläheiseksi meditaatioksi.

On tärkeätä keskittyä eläytymällä uskonnolliseen tapahtumaan. Uskonnollinen rituaali, rukous, puhe, laulu voivat olla vain mekaanisia ulkokohtaisia maallisen mielen tapahtumia. Rakkaus, kiitollisuus ja tapahtumaan keskittyminen sekä eläytyminen saavat Kristuksen henkimaailman kohottavat voimat mukaan tapahtumaan. Mantraan ja pyhään sanaan kuten Jumalan nimeen liittyy erityinen lisävoima ja kutsu. Kun keskittyy tällaiseen, niin Jeesuksen, Kristuksen, Marian tai Devin (Jumalallisen Äidin eli kristillisen Pyhän Hengen) voi ajatella samalla rakkaudellisesti eteensä. Ihanne olisi pyrkiä tekemään kaikki yhdessä mestarinsa tai Kristuksen kanssa ja Hänelle. Hindulaisuudessa on Jumalan eri ominaisuuksille annettu Jumalan nimet. Ihminen voi valita itselleen erityisen koskettavan rakkauden kohteen.

6. KUVA

Kuvateksti. Jokaisen on helpompaa rakastaa henkilöahmoa kuin ääretöntä. Luojaan voi suhtautua kuin hyvään ystävään ja pyrkiä tuntemaan Tämän kosketus ja läsnäolo. Rukous ja uskonnollinen meditaatio ovat olemukseltaan yksi ja sama, ollaan hetki virittäytyneenä Luojan läsnäoloon.

Maria on omalla tavallaan paikallinen ja universaali. Marian yhteydessä raja inhimillisen, äidillisen esikuvan ja pyhän jumalallisen olennon välillä on monin tavoin hämärä ja epäselvä. Kirkollisessa ajattelussa Jumala on tehty hyvin etäiseksi,

saavuttamattomaksi, jopa toisinaan tulee vaikutelma, että papit ovat personoineet Jumalan vanhaa miestä muistuttavaksi. Monelle onkin helpompaa lähestyä Jeesuksen äitiä ja kokea hänet läheiseksi. Osa pitää Mariaa yhteyshenkilönä Luojaan. Osalle on helpompi puhua naiselle monista inhimillisistä vaikeuksista.

Kun ihminen kohtaa tai kokee valoa ja rakkautta säteilevän naishahmon, taivaallisen auttajan ja neuvojan, niin voi olla vaikeata erottaa, onko kysymys enkelistä vai Mariasta.

7. KUVA

Kuvateksti. Jokaisella on suojelusenkeli. Suojelusenkeli on Luojan palvelija auttamassa ihmistä monella tavalla. Tämä on mahdollista nähdä. Lorna Byrnellä on synnynnäinen kyky nähdä ja kommunikoida enkeleiden kanssa. Kirjassaan "Toivon viesti enkeleiltä" (Otava, 2012) hän kirjoittaa, että suojelusenkeli rakastaa ehdoitta ja tekee kaiken mahdollisen johdattaessaan ihmistä elämän läpi ja täyttäen mielen toivolla. Suojelusenkelin Byrne näkee yleensä valopatsaana ihmisen takana. Kirjoissaan

Byrne tuo esille, että enkeli valaa rohkeutta, voi tuoda mieleen keskeisen ajatuksen, kiinnittää huomiota johonkin, jopa voi avata sivun oikeasta kohdasta. Enkelit näyttävät valoa, toivoa, mihinkä pitäisi pyrkiä, mutta teot jäävät ihmiselle. Enkelillä ei ole vapaata tahtoa.

MEDITAATIO AUTTAA IHMISTÄ EHEYTYMÄÄN

Meditaatiomuotoja on lukuisia sekä uskonnollisia että maallisia. Periaatteessa meditaatio on kaikille hyödyllinen mielen- ja stressinhallinnan näkökulmalta, poikkeuksena mielenterveysongelmat. Meditaatiossa mieleen tulee vanhoja harmituksia ja kielteisiä tunteita, jos on mielenterveysongelmia niin näiden kestävyys voi olla heikko. Meditaatiossa ajatuksia tulee ja menee, jos niitä alkaa pohtia, niin kokeminen keskeytyy. Ajatteleva tapahtuu aina maallisessa mielessä, maallisessa tietoisuustilassa. Ajatteleva ja kokeminen tapahtuvat eri tietoisuustiloissa.

MEDITAATIOLLA ON USEITA MYÖNTEISIÄ VAIKUTUKSIA

Mielen hallinnan, keskittymisharjoitusten ja meditaation ei tarvitse olla uskonnollista. Näillä harjoituksilla on todettu yksistään myönteisiä vaikutuksia mielen- ja kehonhallintaan sekä hyvinvointiin, mikä on todennettu lukuisilla väitöskirjoilla. Meditaatio on jokaiselle tärkeä eheytyiskeino. Tällöin mieleen tulee vanhoja harmituksia, kaltoinkohteluja sekä kielteisiä asioita. Niiden hallitseminen kuluttaa kaiken aikaa henkisiä voimavaroja ja niistä onkin keskeistä päästä eroon.

Joskus ihmistä pitää vahvistaa pitkäaikaisesti psykoterapialla, jotta pystyisi käsittelemään ikäviä asioita. Harmituksissa riittää yleensä, kun ne käsittelee "kirkkaassa päivänvalossa", esimerkiksi puhumalla itsekseen tai kirjoittamalla, pelkkä ajattelevinen ei riitä.

Koko elämän voi muuttaa Luojaläheiseksi meditaatioksi olemalla läsnä oleva ja pitämällä Kristus mielessään. Syvemmissä merkityksessä koko elämä on Luojan läsnäoloa.

Uskonnollisessa meditaatiossa olisi keskeistä kohdentaa aluksi mielikuva Luojaan, Kristukseen. Tämä on kuin "sähköpostiosoite". Tässä yhteydessä voi käyttää myös uskonnollista musiikkia ja mantroja. Eräänä esimerkkinä kristillisessä perinteessä on käytetty toistuvana mantrana "Kyrie eleison eli Kristus armahda". Yleisesti on käytetty myös sanaparia MAA - OM (Om lausutaan oom), tämä sanapari sanotaan esimerkiksi kolmasti vuoronperään uloshengityksen yhteydessä. MAA tarkoittaa täyttymistä jumalallisella rakkaudella ja OM jumalallisella tietoisuudella.

Luojan läsnäoloon, rakkauteen, elämänenergiaan liittyvä valo on näkymätöntä, mutta tähän sisältyy erilaisia valoja kuten sateenkaareissa. Mitä lähemmäksi pystyy virittäytymään Luojan rakkaudelliseen läsnäoloon niin sitä parempi. Eräänä apukeinona voi käyttää ikivanhaa meditaatiomuotoa, jossa kuvitellaan ja visualisoidaan hengityksen tahdissa, kuinka Luojan kultavalkoinen valo tulee sisäänhengityksessä pääläestä kehoon sen täyttäen ja poistuu uloshengityksessä jalkojen kautta maahan. Luojaltaan voi pyytää lisäksi, että saa olla kultavalkoisen valon ympäröimänä koko päivän. Samalla voi toivoa ihmisille Luojan rakkautta, johdatusta ja siunausta. Ajatus on äärettömän nopea, pienen

pienikin hetki on arvokas hetkeksi keskittymällä. Aina kun ajattelee Luojaansa, niin oma tietoisuus nousee aivan kuin joka kerta puhdistaisi tummuneita silmälaseja. Mutta on olennaista eläytyä hetkeksi, ettei tapahtuma olisi vain ulkokohtainen ajatus. Rukouksen ja meditaation avulla kohoaa siihen, mikä liittää ihmisen henkeen, alkaa elvyttää itsessään olevaa ikuista, mitä eivät syntymä ja kuolema rajoita. Rudolf Steiner suosittelee kirjoissaan alkuvaiheessa symbolisia meditaatioita ja kehityksen edistyessä meditaatiossa niin kuin raja-joogassa pyrkimys on mielen täydelliseen tyhjentämiseen ajatuksista ja mielikuvista. Painotetaan, että edistystä voi olla vain, jos kaiken aikaa tarkasti seurataan ajatuksia ja tunteita yhtälailla kuin askeleita fyysisessä maailmassa. Tässä korkeammassa maailmassa ihminen kohtaa ensimmäiseksi todellisuuden, joka vastaa ihmisen omaa henkistä kuvaa. Hänen alempi luontonsa on hänen edessään peilikuvana, mutta keskellä tätä peilikuvaa ilmenee hänen korkeampi minänsä todellisuutena. Vasta tämä on yhteydessä korkeampaan henkiseen todellisuuteen.

Uskonnollisessa meditaatiossa virittäydytään Luojayhteyteen. Tällöin ei saisi olla odotuksia, ennakkoehtoja. Maallinen mieli ajatuksineen pitäisi siirtää hetkeksi syrjään. Ajatuksia tulee ja menee, mutta jos alkaa ajatella jotakin, niin muuttaa tapahtuman aina maalliseen tietoisuustilaan. Ei voi kokea, jos ajattelee. Ennen meditaatiota olisi hyvä rentouttaa lihakset ja rauhoittua, esimerkiksi kuuntelemalla uskonnollista musiikkia, katsomalla ikonia tai uskonnollista taulua, rukouksella, mantralla jne. Itse meditaatiossa pitäisi olla vain tarkkaavainen, mitä tapahtuu, mutta ei saisi kuvitella mitään. Luoja viestittää aina omalla tavallaan. Ihanne olisi muuttaa koko elämä meditaatioksi, elää ja toimia yhdessä Kristuksen, Luojansa kanssa.

Meditaation ja henkisen tapahtuman jälkeen olisi keskeistä rauhoittua hetki eikä saisi alkaa välittömästi pohtia ja keskustella maallisista asioista.

ELÄMÄ ON LUOJAN LAHJA IHMISELLE

Elämä on täynnä tapahtumia, kokemuksia, ihmeitä, näennäisiä sattumia, jotka antavat mahdollisuuden elämän kokemiseen ja näin syvällisempään ymmärtämiseen sekä tiedostamiseen pyrkimyksessä tietoiseen Luojayhteyteen. Enkelit ja korkeampi minä auttavat ihmistä lukemattomin tavoin.

Henkisessä kehitystapahtumassa rukouksen, meditaation ja kohottavan mantran pitäisi olla luonnollinen osa päivää ja elämää. Ihanne olisi, että jokainen ajatus ja toiminta lähentäisi ihmistä Luojaan.

8. KUVA

Katutaidetta Berliini. Osho kuvaa kirjassaan "ZEN perimmäinen totuus" mieltä, että se on kuin verho tai kaapu, johon on verhoutunut. Tästä voi pujahtaa pois. Yksikin hetki paljastaa aivan toisenlaisen maailman. Oshon mukaan huumaavien aineiden vaikutuksesta mieli hellittää hetkeksi otettaan ja koetaan toisenlaista todellisuutta. Osho epäilee, että tulevaisuudessa todellinen taistelu käydään huumeiden ja meditaation välillä. Kun tuntee, mikä on korkeampaa, alhaisempi jää itsestään pois. Kun alkaa meditoida, niin huumaavien aineiden viehätys vähenee.

KOHOTTAVA MUSIIKKI NOSTAA IHMISEN KORKEAAN TIETOISUUSTILAAN

Ihminen voi virittäytyä korkeisiin tietoisuustiloihin keskittymällä, esimerkiksi uskonnolliseen tauluun, symboliin tai kuunnellessa kohottavaa musiikkia. Rukouksessa, musiikissa, laulamissa on keskeistä eläytyä siihen. Musiikkiin voi suoraan sulautua ja kohota näin korkeisiin tietoisuustiloihin.

Ranskalainen musiikin professori Igor Reznikoff pyrkii opetusmenetelmässään siihen, että ihminen oman äänensä avulla saavuttaa uudenlaisen yhteyden kehoonsa ja tietoisuuteensa. Ääni voi vaikuttaa parhaimmillaan kuuntelijan herkipään sisimpään puhdistavasti ja vapauttavasti sekä terapeuttisesti. Reznikoffin mukaan ikoni johdattaa sisäänpäin, hiljaisuuden ja rukouksen tilaan, Jumalan yhteyteen. Pyhä laulu voi johdattaa ihmisen äänen kautta yhteyteen näkymättömän kanssa. Se on suorassa yhteydessä Hengen, Jumalan kanssa. Se ei kohdistu ihmiseen vaan hengen maailmaan.”

<http://www.harmoninenlaulu.org/kirjasto/iegor.htm>

SELULLISUUS TARVITAAN SILLAKSI MIELESTÄ LUOJAYHTEYTEEN

Sielu, korkeampi minä on Luojan rakkauden ruumiillistuma. Ihminen tarvitsee vielä sielullisuuden avun eli rakkaudellisuuden kohottavan ja näin tietoisuutta lisäävän värähtelyn, jotta saisi sillan mielestä Luojayhteyteen. Rakkaus on Luojan ja ihmisen yhdistävä tekijä.

Avataara Amma tuo esiin näkemyksen, että jos ihminen ajattelee, keskittyy Jumaluuteen, jolla on muoto, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Jumaluuden muotona, jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan energiakenttään. Hän suosittelee henkisenä tienä antaumuksen tietä, joka tarkoittaa epäitsekästä rakkaudellista turvaamista Yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia autuudesta jo heti alusta alkaen. Tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on Amman mukaan hyvin vaikeata ja vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat.

Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ja kiitollinen ajatus ei mene koskaan hukkaan vaan jää koko elämäksi kantavaksi voimaksi ja yhteyskanavaksi. Luojaan voi suhtautua kuin hyvään ystävään, mutta Luoja ei voi käyttää persoonallisuutta korostaviin maallisiin tarkoituksiin. Neale Walsch kanavoi kirjoissaan, että vilpittömään kysymykseen saa vastauksen, mutta se voi tulla viiveellä ja odottamattomalla tavalla.

JEESUS KUVASI IHMISYYDEN TIEN TAKAISIN LUOJAYHTEYTEEN

Jeesus kehotti pyrkimään hengellisyyteen eli henkisiin kokemuksiin, jopa ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa elämäntavan, kuinka jokaisen on mahdollista tiedostaa yksiselitteisesti Luojayhteys. Jeesus muistutti vielä, että etsivä löytää, kolkuttavalle avataan. Jokainen etsii onnellisuutta. Suurin onni ja autuus on Luojayhteyden kokeminen.

Mieli on kuin lasi, jonka läpi katsotaan elämää. Mitä kirkkaampi se on niin sitä paremmin tiedostaminen onnistuu. Tätä ihmisen ja Luojan suhdetta yrittävät tuhannet uskonnolliset liikkeet ja kymmenet tuhannet uskonnolliset kirjat selittää. Jeesus toi Vuorisaarnassa selkeästi ja lyhyesti esiin, että kysymys on elämäntavasta, missä korostuu hengellisyys eli pyrkimys Luojan kokemiseen elävänä todellisuutena.

Materialistinen psykiatri ei hyväksy Jeesuksen sanoja, että minä ja Isä olemme yhtä, koska materialismi näkee ihmisen pelkkänä solujoukkiona eli vain kehona. Elämällä Vuorisaarnan viitoittamalla tiellä jokaisen on kuitenkin mahdollista kokea yksiselitteinen Luoja-, taivaskokemus. Mielessä on kuitenkin ihmisyyden ansa, jos epäilee tai pitää mahdottomana Luojan kokemista, niin omat ajatukset tekevät esteen.

Kokeminen tapahtuu eri tietoisuustilassa kuin ajatteleminen. Ajatteleminen estää tai keskeyttää mahdollisen kokemisen. Ei voi rakastaa toista, jos ajattelee. Luoja ei voi löytää maallisen mielen ajatuksista tai opinkappaleista. Luojan voi löytää vain kokemalla ja näin tiedostamalla tai oivaltamalla, jolloin tapahtumaa sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi. Joissakin kristillisissä suuntauksissa on Jeesuksen kuvaama uskonnollisuus järjeistetty maallisen mielen mukaiseksi ja samalla muutettu koko uskonnon olemus. Jeesuksen kuvaama ja kehottama hengellisyys on voitu järkeillä jopa kirkonoppien vastaiseksi tapahtumaksi. Tulkinta on erikoinen, koska papit ovat Jeesuksen työn jatkajia ja näin Jeesuksen kehotukset pitäisi olla kirkollisesti Jumalan tahto.

Jumala ei aineellistu ja kerro ihmiskunnalle tahtoansa, vaan tämä tapahtuu ihmisen kautta, Jeesuskin oli ihminen. Raamatussa näitä välittäjiä sanottiin profeetoiksi. Kun välittää

tietoa Kristuksen henkimaailmasta, niin tieto on totuudellista ja rakkaudellista. Alkuseurakunnan aikana erityistä huomiota saivat armolahjat. Jeesus korosti tässä yhteydessä, että paha ei tee hyvyyden tekoja, hedelmistä puu tunnetaan. Vuorisaarna on myös opetuksellinen kriteeri, mittapuu, kuinka jokaisen pitäisi suhtautua uskonnolliseen opetukseen sekä kanavointiin.

Kristuksen henkimaailman läsnäoloon liittyy rauha, onnellisuus, rakkaus ja toisinaan ruusun tuoksu. Jos on kammottava tunne, ahdistusta, pelkoa ja mahdollisesti rikin tuoksua, niin on eksynyt väärään seuraan. Kirkas valo ei itsessään kerro, missä seurassa ollaan, vasta tunne tekee sen.

Jeesus korosti, että Luojalta voi kysyä ja Pyhä Henki kertoo kaiken totuuden. "Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." "Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." Apostoli Paavali korosti, että henkiyhteyksissä pitää toimia Kristuksen nimissä.

Luukkaan evankeliumin kirjoittaja kertoo heti alussa, että on koonnut tämän siitä, mitä on kuullut. Pekka Ervast on selittänyt kirjassaan "Vuorisaarna" suurella perehtyneisyydellä Vuorisaarnan opetuksia. Aivan lopussa kiinnittää huomiota irralliseen lauseeseen: "Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää hakataan pois ja heitetään tuleen." Ervast toi epäilyn, että lause on jälkeinpäin lisätty. Ervastin kirja "Vuorisaarna" on luettavissa internetissä.

Keskiajalla kirkko toteutti tätä lausetta yli-innokkaasti inkvisition toimesta ja muutenkin noitavainoissa.

Raamatusta löytyy monia erikoisia ohjeita juutalaisille, kuten kurittoman lapsen kivittämisestä. Jeesus toi uuden käsityksen Luojasta rakkaudellisena Isänä ja hengellisyydestä ihmisyyden tienä eli kuinka jokaisen on mahdollista kokea tietoinen Luoja-, taivasyhteys.

Vuorisaarnassa on kuvattu selkeästi ihmisyyden tie eli pitäisi pyrkiä totuudellisuuteen, mielen hyväntahtoisuuteen ja puhtauteen ajatuksissa, tunteissa, sanoissa sekä teoissa. Lähimmäiselle pitäisi tehdä, mitä toivoisi tehtävän itselle ja Luojaa tulisi rakastaa yli kaiken. Syvemmässä merkityksessä Luojan rakastaminen tarkoittaa Tämän ilmenemismuotojen eli elämän rakastamista.

Toisessa yhteydessä Jeesus muistuttaa, mitä teette pienimille teette Hänelle. Joogit ymmärtävät tämän huolenpitona ja rakkautena pieniäkin eläviä luonnonolentoja kohtaan.

VUORISAARNA ON MYÖS KRITEERI USKONNOLLISIIN OPETUKSIIN JA PROFETOINTIIN

Maallisessa elämässä arvostetaan suuresti älykkyyttä, järkeilyä ja johdonmukaista ajattelua, mutta ne ovat vain minän työvälineitä. Jos pelkkä maallinen kylmä järkeily on johtotähtenä, niin se tapahtuu inhimillisyyden kustannuksella, minkä ääriesimerkkinä juutalaiset saivat kokea Hitlerin aikana. Mitä enemmän uskontoa järkeistetään eli maallistetaan, niin sitä kauemmaksi mennään Jeesuksen tarkoittamasta hengellisyydestä ja samalla uskonnon olemuksesta. Walsch tuo esiin kirjoissaan, että ihmisen toiminnan taustalta löytyy aina rakkaus tai pelko.

Jeesus kehotti rakastamaan Luojaä yli kaiken ja pyrkimään henkisiin kokemuksiin eli hengellisyyteen, jopa ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen. Tässä tapahtumaketjussa on keskeistä pitää Luoja jatkuvasti mielessään. Tällöin elämän "rikkaruohot" eivät takerru helposti mieleen.

Jokaisella ihmisellä on piilevänä henkisen näkemisen kyky, kolmassilmä. Tietynlainen elämäntapa, kuten Vuorisaarnassa on kuvattu tekee ihmisen henkisesti näkeväksi. Jos ihminen ei tee mitään, niin ei mitään tapahdukaan.

Rudolf Steiner kehitti hengentieteen. Hänellä oli synnynnäinen selvänäkökyky ja täten pystyi seuraamaan, miten kukin harjoitus vaikuttaa ihmisen henkisiin rakenteisiin. Tämä on turvallinen mutta erittäin vaativa. Joogassa on useita harjoitusmuotoja, joiden perimmäinen tarkoitus on saada ihminen tietoiseen Luoja-, taivasyhteyteen. Pekka Ervast toi jo sata vuotta sitten julki, että muinainen suomalainen tietäjä, kehittynyt joogi, kristitty mystikko kohtaavat saman henkisen todellisuuden, saman Jumaluuden.

Henkisessä näkemisessä tsakrat toimivat tasapainoisesti ja näin ihminen tietää sisäisesti kokemalla, mistä on kysymys. Korkeampi henkinen näkeminen on tavallaan kokemista. Yhdytään havaintokohteeseen. Huumeilla ei voi saada tsakroja aukeamaan tasapainoisesti. Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin, että Luoja laittaa ihmiselle henkisen verhon, minkä ottaa halutessaan pois. Toisinaan meditaatiossa, kohottavassa henkisessä musiikissa, henkisen mestarin läsnäolossa ihminen voi kohota yllättäen taivastietoisuuteen. Henkiset mestarit ovat halutessaan joko

maallisessa tai taivastietoisuudessa. Huomaa tässä yhteydessä, kuinka Jeesuksen opetuslapset kohosivat Tabor-vuorella taivastietoisuuteen.

SIELULLISUUS ON SILTA TIETOISEEN LUOJAYHTEYTEEN

Sielu, korkeampi minä on Luojan rakkauden ruumiillistuma, tavallaan "muuntaja" ihmisen ja Luojan välillä. Ihminen onkin kaiken aikaa Luojan rakkaudellisissa värähtelyissä. Ihminen on luotu rakkausolennoksi ja sielullisuus antaa ihmiselle mahdollisuuden löytää ja kokea oma aito minä. Sanonta tunne itsesi tarkoittaa syvemmässä merkityksessä oman Luojayhteyden tiedostamista kokemalla.

Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä yhdessä Kristuksen tai mestarinsa kanssa ja Hänelle. Ihminen on vastakkaisten voimien välissä ja olisikin keskeistä pitää huomio Luojaassa. Kun ihminen herkistyy, niin huomaa helpommin myös elämään liittyviä kielteisiä asioita, niihin ei saisi takertua.

Mieli on kuvaannollisesti kuin likainen lasi. Jokainen rukous ja Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ja kiitollinen huomio puhdistaa mieltä. On keskeistä huomata, että Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ja kiitollinen ajatus saa Tämän huomion sekä tämä huomio puolestaan pitkäaikaisen kohottavan ja siunauksellisen jälkivaikutuksen.

Kirjassa "Pyhittäjä Serafim Sarovilainen" (Valamon luostari, 1978) on kuvattu tämän elämänekerta opetuksineen venäläisen ylösnousemusmystiikan edustajana. Serafin painottaa rukouksen tärkeyttä korostaen, että se on aina mahdollista kaikille. Tässä yhteydessä tuo esiin keskeisen näkökulman, että meidän tulee rukoilla vain siihen asti, kun Pyhä Henki laskeutuu meihin antaen taivaallisen armonsa. "Rukouksessa sielu puhuu ja on äänessä, Pyhän Hengen tullessa sen on oltava aivan hiljaa kuullakseen ja ymmärtääkseen kaikki ikuisen elämän sanat, jotka Henki näkee hyväksi ilmoittaa."

Rukous ei saisi olla pelkkiä sanoja. Kun ihminen eläytyy rukoukseen, niin saa kosketuksen Luojaansa. Walsch on kanavoinut kirjoissaan näkemyksen, kun ihminen rukoilee halua, niin rukoilee haluamista ja itse kohde etääntyy.

Judith Cornellin kirjassa Amma (Basam Books Oy, 2003) kuvataan, kuinka avataara Amma nuorena keskittymisen yhteydessä näki edessään kirkkaan pyörivän valopallon ja tämän eteen muodostui jumalallisen Äidin loistava ilmestys. Rakkauden säteily oli kokemuksessa niin voimakas, että Amma suuntasi

tämän jälkeen kaiken huomionsa tämän yhteyden tiedostamiseen. "Hän tunsi jumalallisen äidin sulautuvan häneen kuin tuhat aurinkoa."

Eräänä esimerkkinä Amman Matruvani-lehdessä oli yli kymmenen vuotta sitten erään oppilaan seuraava kuvaus. Oppilas oli kahdestaan Amman kanssa ja tämä teki käsillään kohottavia liikkeitä. Samalla alkoi Amman muoto laajentua täyttäen koko temppelin ja loistaen kuin tuhat aurinkoa. Lopulta Amman olemus ulottui maailmankaikkeuteen asti. Oppilaan koko olemus sulautui tähän jumaliseen loistoon. Oppilas kuuli Amman puhuvan hänelle.

JOKA HETKI ON OIKEA HETKI LUOJAN HUOMIOIMISEEN

Rakkaus on elämän ylläpitävä voima. Henkiset voimavarat hiipuvat, jos rakkaus ei ole taustalla. Rakkaus onkin jumalallista värähtelyä, mikä heijastuu rakkaudellisuutena, huomaavaisuutena, myötätuntoisuutena, inhimillisyytenä, luovuutena, intuitionä, innostuksena, onnellisuutena ja ilona. Näihin värähtelyihin pitäisi virittäytyä. Ihminen kokee tämän keskeisesti toisena kautta. Jaettu ilo on kaksinkertainen ilo.

Esimerkiksi kun ostaa lapselle lahjan, mikä tuottaa hänessä iloa, niin itsekkin voi kokea vastakaikuna iloa ja onnellisuutta. Kun pitäisi keksiä uusi luova intuitiivinen ratkaisu, niin vastaus ei löydy tahdolla pakottamalla maallisen mielen vanhoista ajatuksista, vaan pitäisi virittäytyä korkeamman minän tietoisuutta kohottaviin rakkaudellisiin värähtelyihin. Tätä edesauttaa rakkaudellinen tapahtuma, luonnossa käveleminen, kohottavaa musiikkia kuunteleminen, koiranpentua silittäminen jne. Joskus vastauksen hakee unen aikana, jolloin se on aamulla kirkkaana mielessä.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa 2" sivulla 45 seuraavasti: "Olen se idea, joka on saanut aikaan suurenmoisimman hetkesi. Olen täyttymyksen autuus. Olen se tunne, joka on saanut aikaan suurimman rakkauden tekosi. Olen se osa sinua, joka kaipaa sitä tunnetta aina uudelleen. Jos jokin menettelytapa tehoaa sinuun ja saa sen tapahtumaan uudestaan - jos jokin rituaali, seremonia, esitys, mietiskely, ajatus, laulu, sana tai teko, mikä tahansa, saa aikaan "yhteyden" - tee se. Tee se muistaaksesi minut."

Luoja ottaa halutessaan haluamansa muodon ja lähestyy ihmistä haluamallaan tavalla

Keskittyminen on mielen hiljaisuutta keskeyttämällä ajatusvirran. Joka kerta Luojaan keskittyessä tämä yhteys paranee. Ykseyden kokemuksessa ei ole puhetta, ei voi kokea jos ajattelee tai puhuu. Henkisyys voidaan kokea vain tyyneydessä ja hiljaisuudessa. Tällöin pitäisi luopua hetkeksi kaikesta ulkomaailmasta kerätystä tiedosta. Henkisyys on ykseyden, rakkauden, autuuden, rauhan ja hiljaisuuden kokemus, sitä ei voi selittää tai tulkita. Maalliset käsitteet eivät saa siitä otetta.

Jokainen etsii onnellisuutta. Luoja-, taivaskokemuksessa koetaan

elämän ykseys, rakkauden, autuuden ja onnellisuuden
korkeimmat värähtelyt.